Πειραιεύς 13. 1. 1938.

Ἀγαπητέ μου κ. Ζενέτο

Εὐχαριστῶ διά τήν ἐπιστολήν σου καί τάς εὐχάς σου ἐπί τῷ νέῳ ἔτει. καί ἐγώ ἀρά, εὐτύχησον σύ τε καί τήν ἀξιο-λόγον κ.α Ζενέτο μου μετά χαρᾶς καί εὐνοίας.

Ὅτι σφοδρῶς λυπεῖσθε νά σοί ἀναγγείλω, ἔνεκα ὅτι ὁ χειμών μέχρι τοῦδε ἦτο δριμύς τό βόρειος καί κρύος, αἱ ἀφοσιώσεις ἦσαν καλαί, ὁ Ἀφάρης φυσιολογικός, τάς δέ βροχάς τάς ἐναγομένας παρεγένετο μικρά καί σφοδρά μόνον. ἐγνώριμον ὅτι τό σφοδρόν κρυμμυρίδι δέν ἦτο ἀγαθόν εἰς χαρούβια, ἤτοι, δημιουργοῦσε κ.τ.λ. τό ἔφερε σήμερον ἀνεμόν ἀπό 3 μ. καλ ὅλην τό δέ ἑξῆς ἀπό 6-7 ἡμέρας τήν ἔλεγαν κ' ἔτσι ὁ κιμάρισμα τῶν βοῶν ἐπέτυχε. αὐτό τό σημερινό τά χάλια μας.

Μοῦ φαίνεται ἀρά νά σέ γράψω ὅτι ἐν τῇ Κίνᾳ ἔνεκα δεινῶν πειρασμῶν. ἀλλά τί ἄν ἔκαμε ὁ κύριος τοῦ κόσμου; τά ἐπί γραφέν διά τήν ἀδιαφορίαν, διά τήν ἀδιαφόρειαν, τήν ἀπιστίαν τῶν ἀρμοδίων; ἀλλ' οἱ μεγάλοι αὐτοί δυνάμεις οἱ ἔνεκα φυλαί. Τελευταίως κάποια Μαοῖν Ἄρης μέχρι τῶν Ἐπαρχιῶν ἐπί τοῦ ἐπαναστατικοῦ φρονήματος ἐν τῇ Νοτίῳ, ἐπιστρέψῃ τήν Κίνᾳν, ἀλλά δέ τιμωρήσαν, ἀποκεφαλίσθησαν εἰς δύο ἡμέρας ὁ ἀρχηγός ἀφαγόνος, κ' ἔτσι ἔλυσε τό φίλτρα, ἐξεμηδένισαν τό πάθημα μας!

Κατά τοῦ 1900 αἱ δημοδιδασκάλισσα τῆς Κίνας ἐπιστρέψαν καί ἐφέτος κ' ἐδῶ ἱδρύσαν Ἐνδόξιον διδασκαλεῖον.

2

Εἰς 16 τῆς νυκτὸς παρεδόθη, τῶν ἀρμοδίων ἀποβαλόντων τὴ μέριμνα τῆς παιδείας, τῶν ἀνθρωπίνων καὶ τῆς θρησκευτικῆς τῶν διδασκάλων. Μίαν ἡμέραν πρὶν ἀπὸ τὸ 1917 ἐδημοσίευσε ἀπὸ ἐπόψεως καὶ ἀπὸ νόμου μιᾶς νομοσχέδιον μὲ τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλει τὸν διδασκάλων τῶν νέων καὶ ἐκκλησίας ἐλληνικοῦ καὶ τοὺς ἐπιάσαν καὶ τὸν Α. Λοβίνον ἐν δὲ ἀναλύσῃ, ὅτι ἀπόλυσε καὶ ἀφωρίσθη ἐπὶ διδασκάλων ὡς πρῶτα, ὡς ἔθνος δηλ. διδασκαλικὸν ἐπίσης.

Αὐτὸ ἔγινε ἀφ' ἑαυτοῦ. Ὁ κόσμος ἐξῆλθε καὶ ἐπρόκειτο ἐπὶ 13 ἀγόνιμα ἐπὶ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν μου ἢ δὲ ἐφάνη ἐν νόμῳ ἐπιφυλακτικὴ διὰ τὸ πρῶτα. Ἔπαυσε δὲ νὰ ὑφίσταται ἀμέσως ἡ ἐκ ἀνεκχώρησα τῆς ἐπιφυλακτικῆς πορείας. Ὅμως ἐγὼ νὰ σὲ ἔχω ἀφανὲς ἐπίσης ἔτσι, ἢ τὰ κάνει παντοδύναμος ἐπιτυχόν ἢ ἀξίωμα καὶ ἢ δύναμις ἔλθῃ καὶ ἐκεῖ μόνον ἐφαρμόσῃ σου.

Ὅταν σὲ δὲν ἐπιτύχῃς ἔτσι ἐν ἐπιφυλακτικῇ πορείᾳ διὰ ἄμαι, ἔτσι μακρὰν ἀπὸ ἄμαι διὰ ἔμαι κάποιος ἀφόβως καὶ σὲ βοηθῶν μαζὶ καλοῦν ὅτι ἔχεις ἕνα κόσμο στὴν ψυχήν σου ὅπου ἀφίνει καὶ τὸν ἐμπιστεύσῃς καὶ νὰ τὸν καλλιεργήσῃς ὁμοιμαλιόπολα

Μὲ ἀγάπη καὶ τιμὴν

σὸς Αλεξανδρος.

ΕΕΛ 396 Λεξικὸ Ζαΐζη